

[Mette Madsen]

fortsætter og optrapper det, der starter som småkriminalitet.

De oplysninger, som ministeren har givet om samarbejdet mellem politi, lokale myndigheder og institutioner, må derfor hilses med tilfredshed. Jeg har også med glæde forstået, at man vil arbejde videre ad denne vej og på den måde prøve at forbedre indsatsen på det forebyggende område.

Jeg vil gerne nævne en ting, jeg har hørt om, nemlig at man visse steder som noget nyt har udarbejdet brochurer fra kriminalforsorgen, som bliver lagt på politistationerne, sådan at politiet kan give de unge, der kommer der første gang, disse brochurer og måske derved med de oplysninger, der er i dem, motivere de unge til at henvende sig til kriminalforsorgen, hvor man netop kan hjælpe dem, hvis de har behov for øjeblikkelig assistance.

Som ministeren var inde på, må man også i forbindelse med indsatsen over for ungdomskriminaliteten se på sanktionssystemets udformning.

Samfundstjeneste nævnte ministeren, og jeg synes, det lyder umiddelbart som en god idé. Ungdomskriminelle vil ganske givet have godt af den positive påvirkning, som det måske kan være at prøve at skulle passe et arbejde. Det er derfor også venstres opfattelse, at man med betydelig interesse må afvente straffelovrådets overvejelser af nye strafferetlige sanktionsformer, herunder samfundstjenesten. Men det er naturligvis klart, at samfundstjeneste indeholder mange problemer, som f. eks. fagforeningernes stilling hertil i en arbejdsløshedssituation og befolkningens indstilling til at beskæftige disse unge. Det indebærer afgrænsning af egnede arbejdsopgaver og ikke mindst accept fra de unge selv, da en forvandlingsstraf eller et tiltalefrakald, hvori indgår samfundstjeneste, naturligvis ikke må stride mod menneskerettighedserklæringen om tvangsarbejde. Men vi mener i venstre, at spørgsmålet om udformningen og gennemførelsen af samfundstjeneste må tildeles en meget fremtrædende plads i de videre overvejelser om alternativer til frihedsstraf. Det ville i den forbindelse måske være nyttigt at gennemføre samfundstjeneste som forsøgsordning i enkelte retskredse, således at man ligesom i England får mulighed for at bedømme sanktionernes anvendelighed på et reelt grundlag.

Et spørgsmål, som man måske kunne se på, er, om tilsynet med de helt unge lovovertrædere, der har fået tiltalefrakald eller en betinget dom, er tilstrækkeligt intensivt. Der har været nævnt den mulighed, at tilsynet med disse unge lægges over til kriminalforsorgen i stedet for at ligge i den almindelige forsorg i kommunerne. Det kan måske nok give anledning til vanskeligheder, at unge med adfærdsvanskeligheder, der giver sig udslag i kriminalitet, skal høre under kriminalforsorgen, mens unge med andre adfærdsvanskeligheder skal høre under den almindelige socialforsorg. På den anden side mener jeg, at det er overordentlig vigtigt at sikre, at der sættes tilstrækkelige ressourcer ind på at gennemføre tilsynet med de unge, der er kommet ind i en kriminell adfærd. Jeg ved fra samtaler med folk, der har årelang erfaring i kriminalforsorgen, at det er vigtigt, at de dér så tidligt som muligt får kontakt med de unge og får et samarbejde i gang, og jeg mener, det er et område, vi i høj grad må have opmærksomheden henvendt på.

Så vil jeg godt rejse det spørgsmål, om navnet kriminalforsorgen ikke burde laves om. Et navn, der ikke taler højt om kriminalitet, vil ganske givet underbygge de bestræbelser, man fra denne institutions side gør for at få et samarbejde i gang med de unge og få kontakt med dem på den måde, som jeg før nævnte med brochurerne på politistationen. Jeg er overbevist om, at et navn, der mere pegede på hjælp og støtte til en ny fremtid, ville få mange flere unge og deres pårørende til at bruge det virkelig gode tilbud, som kriminalforsorgen jo giver.

Lad mig til slut sige, at det er en god ting, at tinget regelmæssigt får lejlighed til at drøfte disse spørgsmål. Ungdomskriminalitet er et væsentligt problem i vort samfund, og jeg vil derfor ligesom ministeren sige tak for, at vi i dag får mulighed for en bred drøftelse af disse spørgsmål.

Hagen Hagensen (KF):

Den drøftelse, vi har her i dag om forholdene omkring de unge og deres kriminalitet, har vel allerede vist, at det er noget, som vi alle gerne vil gøre noget ved. Jeg tror, målet for os er fælles, og jeg tror også nok i høj grad, at midlerne dertil er fælles, selv om der